

ÓVODÁBÓL ISKOLÁBA

Kedves Szülők!

Hamarosan elérkezik gyermekük életében az első komoly próba, iskolás lesz.

Minden szülő álma, hogy gyermeke legyen a legokosabb, legsikeresebb, legboldogabb, akit mindig dicsérnek, aki mindig boldogan és örömmel megy iskolába.

Ehhez szeretnénk egy kis segítséget adni Önöknek.

Mit tehet a szülő?

Ha már nagyon pontosan tudják, mi a legjobb gyermeküknek, képességeinek megfelelően kiválasztották az iskolát, illetve a tanító nénit, aki gyermekükkel foglalkozni fog az elkövetkezendő években, következhetnek az otthoni teendők.

Beszélgessenek vele sokat! Kérdezzék meg a véleményét, engedjék, hogy kifejtse egy-egy dologról. Adjanak neki választási lehetőséget: a Margitszigetre menjünk, vagy a Gellérthegyre? A sárga ruhádat akarod felvenni, vagy a kéket? Almát vegyünk a közértben, vagy körtét? stb.

Legyen saját feladata! Legyen az ő dolga, hogy felöltözik, hogy maga körül rendet tart, elteszi a ruháját, beköti a cipőjét. (Ehhez eleinte bizony türelemre lesz szükségük!)

A közös étkezéseknél egyen kulturáltan! Tudjon enni késsel, villával. Az asztalnál lehet beszélgetni, de nem lehet ordítózni. Nem annak van igaza, aki a lehangosabb!

Mindig, minden körülmények között várja ki a sorát! Ha a szülő valakivel beszélget vagy éppen nagyon fontos dolga van, akkor csitítsák le, amíg nem tudnak rá teljes figyelmet szentelni. Ne érje el hangos kiabálással, ráncigálással, hogy azonnal hagyják abba bármiféle tevékenységüket, mert gyermekük figyelmet szeretne.

Ellenben, amikor rá figyelnek, akkor az, valóban legyen teljesen rászentelt figyelem.

Töltsenek együtt minél több időt! Amíg a szülő a konyhában tevékenykedik, addig a csemete is ott lehet. Segíthet mosogatni, elővenni, hámozni, rakosgatni...

Ha éppen nincs ilyen feladat, választhatnak a következők közül:

Láncfűzés: Vastag szívószálakat kb. egy centiméteres darabokra vágjanak fel, a gyerekek pedig gumira, fonalra fűzhetik. Az ügyesebbek megpróbálkozhatnak igazi gyöngyök fűzésével is.

Gyurmázás: A gyurmázás is nagyon jó a kezek izmainak erősítésére, és a mozdulatok finomítására. Gyurmázhatnak bolti gyurmákból, de lehet otthon készíteni só-liszt gyurmát is. A komolyabb „szobrászpalánták” agyagozhatnak is, és az anyukák az elkészült alkotásokat kiégethetik a sütőben.

Festés: A festés előnye, hogy az ecsetet finoman kell kezelni. Ez a gyerekeket rávezeti arra, hogy lazuljon a vonalvezetésük, kézmunkájuk.

Papírkép készítés: A színes papírok vágása, ragasztása is nagyfokú figyelmet, kezűgyességet igényel. Mindenféle újságokból, a nekik tetsző képeket kivághatják, majd felragaszthatják egy lapra, amelyen akár hozzá is rajzolhatnak. Nagyon vicces alkotások szülehetnek így. (Azoknak, akik még az ollóval nem tudnak bánni, első lépésként papírtépéssel készíthetnek képeket.)

Kopírozás: A gyerekek bármilyen nekik tetsző képet lemásolhatnak, a képre fektetett sütőpapír, vagy zsírpapír segítségével. Természetesen kezdésnek valamilyen egyszerűbb ábrát válasszanak. Fontos, hogy a sütőpapírt gemkapoccsal fogassák a képhez, mert így nem mozog el!

Rajzolás sablonnal: Vágjanak ki keményebb papírból különböző formájú sablonokat, mintákat. Ezeket a sablonokat kell a gyerekeknek minél nagyobb pontossággal körberajzolni. A sablonok lefogásánál segítsenek gyermeküknek, és az elmozdult sablont helyezték mindig vissza! A körberajzolt formákat a gyerekek szabadon kiegészíthetik, színezhetik, vagy hozzárajzolhatnak.

Színezés, rajzolás: A színezés, rajzolás szintén fejlesztő hatású. Sokszor azt tapasztaljuk, hogy fiúk kevésbé szeretik a színezést, inkább a lányok szeretnek a különböző színezőkkel bíbelődni. Próbáljanak meg olyan témájú színezőket keresni, rajzolni számukra, amelyek érdeklődésüket felkeltik. Például versenyautós, focis, rendőrös, stb. képek.

(Az íráshoz többek között szükséges a szem és a kéz összehangolt munkája, és a kéz minél pontosabb finom mozgása. A kéz finom mozgásait fejleszthetik ezekkel a kézműves jellegű feladatokkal.)

A tevékenység végén mindig ő legyen az, aki rendet tesz maga után!

És dicsérjék, dicsérjék, dicsérjék! Ha nem sikerül először, biztassák, majd sikerül másodszorra, esetleg harmadszorra. A lényeg a kitartás!

Utazzanak - ha lehet - villamoson, buszon, metrón. Lehet kirándulni a Margitszigetre, a Gellérthegyre, a Várba, a János-hegyre, Hűvösvölgybe, a Városligetbe, a kerület játszótereire.

Ha lehetőségük van rá, utazhatnak a kisvasúttal, mehetnek múzeumba, színházba, ahol megtanulja, hogyan kell ott viselkedni.

Lehet közösen labdázni, focizni, apával barkácsolni, anyának a konyhában segíteni. Játsszanak sokat társasjátékkal, de most már nem szabad elnézőnek lenni, mint kisebb korában. Nem szabad hagyni mindig nyerni, csak hogy élvezze a játékot! Most már az a fontos, hogy olyasmivel is tudjon foglalkozni, amit nem minden pillanatban élvez egyformán, és az is, hogy tanuljon meg saját céljaiért becsületesen küzdeni, győzelemre törekedni, és nemesen veszíteni is.

A lényeg a közösen eltöltött idő, a beszélgetések, emlékek gyűjtése, amiket olyan jó lesz majd felidézni, miközben szélesítik gyermekük látószögét, helyismeretét, szókincsét.

A napi beszélgetéseknél érdeklődjenek arról is, kivel játszott, kivel nem, miért igen, miért nem, örült-e valaminek, szomorú volt-e valami miatt, milyen új játékot tanult stb. Különbben hamar eljön az az idő, amikor a gyerek azt mondja majd a Mi történt ma? kérdésre, hogy semmi. Sopánkodni fognak, hogy a gyerek sosem mond el semmit.

Ha a gyerekük elmond Önöknek egy nagyon „nagy” titkot, az a titok legyen tényleg titok! Ne meséljék el másoknak a gyerek előtt, hogy milyen édes ez a gyerek, mert ő most (mondjuk) szerelmes! Ne mosolyogják meg, számukra az a dolog éppen akkor nagyon fontos!

Esténként lefekvés előtt meséljenek neki, ahelyett, hogy odaültetnék a TV elé. Ilyenkor lehet sort keríteni egy meghitt beszélgetésre is. Bármennyire is kényes a dolog, lehetőleg ne legyen tabutéma. Kivel legyen a gyerek nyitott és őszinte, ha nem a szüleivel? Meséljenek nekik az saját gyermekkori élményeikről, a gyerekek kicsi kori eseményeiről, ezt a gyerekek mindig nagyon szeretik.

A gyerekeknek tudnia kell, hogy Önökre mindig, minden körülmények között számíthatnak, hogy a szeretetük feltétlen. Hiszen, amikor haragszanak valamiért, akkor sem a gyereket nem szeretik, csak azt a dolgot, amit éppen akkor nem jól tett. Adjanak neki lehetőséget a javításra!

A jutalom mindig valami jó után következzen, lehetőleg ne étel legyen! Ne kapjon előre jutalmat, és ne vigyék jutalomból a „Mekibe” Mint ahogy az esetleges büntetés is utólag és lehetőleg közvetlenül a baj után, ne hónapokkal későbbre tevődjön! A büntetés mindig álljon arányban a vétéssel. A hazugság sokkal nagyobb baj, mint egy eltört tányér. Az eltört tányér nem vétés, viszont a hazugság...

Kérjük Önöket, ne fenyegetse a gyereket az iskolával! Ne mondják neki, hogy Na, majd az iskolában ezt megtanulod, ott nem szabad ilyet csinálni! Hiszen a

gyerek nagy izgalommal és örömmel, de ugyanakkora félelemmel is néz az ismeretlen jövő elé. Ne rémisztgessék előre!

Szeptemberig még nagyon sok idő van. Töltsék hasznosan és nagyon-nagyon sok örömmel az elkövetkezendő hónapokat!

Ehhez kívánunk Önöknek sok sikert és örömet!

a Vörösmarty Mihály Református Általános Iskola
tanítói